

Arrest

**nr. 144 058 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX**

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 december 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 augustus 2010 tot weigering onbeperkt verblijf en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De eerste bestreden beslissing werd aan verzoekers ter kennis gebracht op 19 november 2010. De bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten werden aan eerste verzoeker en tweede verzoekster ter kennis gebracht op 16 augustus 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 augustus 2010 nam de gemachtigde een beslissing tot weigering van onbeperkt verblijf volgend op de aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 2 december 2009.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“[...]”

+ echtgenote: [...]

+ kinderen: [...]

Weigering onbeperkt verblijf

Gelieve betrokkene in kennis te stellen van het feit dat zijn/haar aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen (B-kaart) ingediend op 02/12/2009 wordt verworpen om de volgende reden(en):

De ingeroepen elementen, met name de lange asielprocedure, het schoolgaan van de kinderen sedert minstens 1 september 2007, het onafgebroken verblijf in België en de verwijzing naar het feit dat betrokkenen duurzaam lokaal verankerd zouden zijn. de vrees voor terugkeer kunnen geen grond vormen voor een machtiging tot een verblijf zonder beperkingen. Hun integratie en het legale verblijf werden bekomen op basis van frauduleuze verklaringen ten aanzien van de Belgische autoriteiten.

Deze fraude werd objectief vastgesteld door onze diensten naar aanleiding van de Albanese paspoorten die betrokkenen voor het eerst voorlegden aan onze diensten bij de ingediende aanvraag om gemachtigd te worden tot een verblijf zonder beperkingen dd.02/12/2009

De betrokkene is naar België gekomen in oktober 2000 en heeft asiel aangevraagd. Als reden voor zijn asielaanvraag verklaarde hij dat hij van Albanese nationaliteit was en woonde in het dorp B. in Montenegro. Uit vrees voor de Kosovaarse situatie, hij dichtbij een militaire basis woonde en ook geslagen werd door militairen is hij gevlucht naar België. Tijdens zijn asielprocedure had hij geen identiteitsdocumenten bij die zijn identiteit konden bewijzen.

In 2003 besliste het Commissariaat Generaal voor vluchtelingen en staatslozen om de aanvraag te weigeren. In 2003 vroeg de betrokkene een regularisatie aan. Deze regularisatieaanvraag vervulde hij in 2004. Als element haalt hij de lange asielprocedure aan, de moeilijkheden voor terugkeer wegens de Servische militairen, zijn problemen met het geloof, het feit dat hij de Nederlandse taal machtig is, zijn integratie in België, schoolgaande kinderen en vooruitzicht op werk. In 2006 werd het verblijf toegestaan op basis van zijn integratie in België en lange asielprocedure.

De betrokkene vraagt op 02/12/2009 bij toepassing van art. 9 bis ook een onbeperkt verblijf. Hij legt hiervoor een paspoort geldig van februari 2000 tot februari 2005.

Eerst en vooral blijkt nu dat de betrokkene altijd zijn paspoort bij zich had tijdens zijn verblijf in België. Het paspoort is immers geldig van 2000, het moment dat hij in België aankwam. Tevens heeft de betrokkene een valse geboorteplaats opgegeven bij zijn aankomst in België en tijdens de verschillende procedures in België. Zijn echte identiteit is B. G., geboren te G. op [...], van Albanese nationaliteit.

De betrokkene legt nu ook andere verklaringen af met betrekking tot zijn vlucht uit zijn land van oorsprong. De betrokkene blijkt nu uit vrees voor bloedwraak het land te hebben verlaten. De betrokkene heeft jarenlang beweert het land te zijn ontvlucht op basis van zijn problemen met zijn woonplaats (montenegro). Hij heeft dus een frauduleuze asielaanvraag en regularisatieaanvraag (van 2003 en 2004) ingediend. Het feit dat hij een asielaanvraag heeft verzonden heeft zeker een invloed gehad op de asielprocedure. De betrokkene heeft immers zijn land niet ontvlucht wegens problemen met militairen in Servië, maar door een familieproblemen. Asielaanvragen met betrekking tot militaire problemen worden namelijk omzichtiger behandeld.

De integratie van de betrokkene en het feit dat de betrokkene schoolgaande kinderen heeft is reëel, maar is te danken aan het feit dat hij jarenlang een valse identiteit heeft aangehouden en valse verklaringen heeft afgelegd Zijn tewerkstelling is hiervan ook het gevolg.

Betrokkenen hebben dus getracht de Belgische overheid moedwillig te misleiden; de vaststelling van het bedrieglijke handelen kan niet worden tenietgedaan door een latere schuldbekentenis of vraag tot rechtzetting. Rekening houdende met de objectieve vaststelling van de fraude wordt de aanvraag dan ook geweigerd in toepassing van het beginsel "fraus omnia corrumpit".

Deze onderrichtingen dienen aan de vreemdeling betekend te worden, één exemplaar dient hem overhandigd te worden, een tweede exemplaar dient ons teruggezonden te worden.

Indien u zich in de onmogelijkheid bevindt om onderhavige beslissing te laten betekenen aan de vreemdeling, gelieve ons schriftelijk op de hoogte te brengen."

De gemachtigde nam eveneens de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten tegen 19 december 2010.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoeker, luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wordt aan

B. G.

geboren te B. op [...]

van nationaliteit: Servië en Montenegro,

het bevel gegeven om uiterlijk op 19 dec 2010, het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 13 §3, 3°. De minister of zijn gemachtigde kan een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkt tijd in het Rijk te verblijven (...) indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

De betrokkene is naar België gekomen in oktober 2000 en heeft asiel aangevraagd. Als reden voor zijn asielaanvraag verklaarde hij dat hij van Albanese nationaliteit was en woonde in het dorp B. in Montenegro. Uit vrees voor de Kosovaarse situatie, hij dichtbij een militaire basis woonde en ook geslagen werd door militairen is hij gevlucht naar België. Tijdens zijn asielprocedure had hij geen identiteitsdocumenten bij die zijn identiteit konden bewijzen.

In 2003 besliste het Commissariaat Generaal voor vluchtelingen en staatslozen om de aanvraag te weigeren. In 2003 vroeg de betrokkene een regularisatie aan. Deze regularisatieaanvraag vervulde hij in 2004. Als element haalt hij de lange asielprocedure aan, de moeilijkheden voor terugkeer wegens de Servische militairen, zijn problemen met het geloof, het feit dat hij de Nederlandse taal machtig is, zijn integratie in België, schoolgaande kinderen en vooruitzicht op werk.

In 2006 werd het verblijf toegestaan op basis van zijn integratie in België en lange asielprocedure.

Vier jaar later, in 2010, vraagt de betrokkene om zijn identiteitsgegevens aan te passen. De betrokkene vraagt bij toepassing van art. 9 bis ook een onbeperkt verblijf. Hij legt hiervoor een paspoort geldig van februari 2000 tot februari 2005. In hun aanvraag tot onbeperkt verblijf halen ze ook nog hun duurzame lokale verankering aan, het feit dat ze schoolgaande kinderen hebben, tewerkstelling in België, lange asielprocedure, gevaar voor terugkeer.

Eerst en vooral blijkt nu dat de betrokkene altijd zijn paspoort bij zich had tijdens zijn verblijf in België. Het paspoort is immers geldig van 2000, het moment dat hij in België aankwam. Tevens heeft de betrokkene een valse geboorteplaats opgegeven bij zijn aankomst in België en tijdens de verschillende procedures in België.

Zijn echte identiteit is B. G., geboren te G. op [...], van Albanese nationaliteit.

De betrokkene legt nu ook andere verklaringen af met betrekking tot zijn vlucht uit zijn land van oorsprong. De betrokkene blijkt nu uit vrees voor bloedwraak het land te hebben verlaten. De betrokkene heeft jarenlang beweert het land te zijn ontvlucht op basis van zijn problemen met zijn woonplaats (montenegro). Hij heeft dus een frauduleuze asielaanvraag en regularisatieaanvraag (van 2003 en 2004) ingediend. Het feit dat hij een asielaanvraag heeft verzonden heeft zeker een invloed gehad op de asielprocedure. De betrokkene heeft immers zijn land niet ontvlucht wegens problemen met militairen in Servië, maar door een familieproblemen. Asielaanvragen met betrekking tot militaire problemen worden namelijk omzichtiger behandeld. De integratie van de betrokkene en het feit dat de betrokkene schoolgaande kinderen heeft is reëel, maar is te danken aan het feit dat hij jarenlang een valse identiteit heeft aangehouden en een valse verklaringen heeft afgelegd. Zijn tewerkstelling is hiervan ook het gevolg. Gezien de betrokkene geen probleem heeft met de Servische militairen, is een terugkeer naar zijn land van herkomst ook geen probleem.

Het is dus duidelijk dat het gezin zich heeft bediend van valse en misleidende verklaringen en dat dit van doorslaggevend belang was voor het bekomen van de machtiging tot beperkt verblijf.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

De derde bestreden beslissing ten aanzien van de tweede verzoekster; luidt als volgt:

*“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wordt aan
B. F.*

[...]

het bevel gegeven om uiterlijk op 19 dec 2010, het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

Art. 13 §3, 3°. De minister of zijn gemachtigde kan een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkt tijd in het Rijk te verblijven (...) indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

De betrokkene is naar België gekomen in oktober 2000 en heeft asiel aangevraagd. Als reden voor zijn asielaanvraag verklaarde zij dat zij van Albanese nationaliteit was en woonde in het dorp B. in Montenegro. Uit vrees voor de Kosovaarse situatie, zij dichtbij een militaire basis woonde en dat haar man ook geslagen werd door militairen is zij gevlucht naar België. Tijdens haar asielprocedure had hij geen identiteitsdocumenten bij die zijn identiteit konden bewijzen.

In 2003 besliste het Commissariaat Generaal voor vluchtelingen en staatslozen om de aanvraag te weigeren. In 2003 vroeg de betrokkene een regularisatie aan. Deze regularisatieaanvraag vervulde zij in 2004. Als element haalt zij de lange asielprocedure aan, de moeilijkheden voor terugkeer wegens de Servische militairen, haar problemen met het geloof, het feit dat zij de Nederlandse taal machtig is, haar integratie in België, schoolgaande kinderen en vooruitzicht op werk.

In 2006 werd het verblijf toegestaan op basis van haar integratie in België en lange asielprocedure.

Vier jaar later, in 2010, vraagt de betrokkene om haar identiteitsgegevens aan te passen. De betrokkene vraagt bij toepassing van art. 9 bis ook een onbeperkt verblijf. Zij legt hiervoor een paspoort geldig van februari 2000 tot februari 2005. In hun aanvraag tot onbeperkt verblijf halen ze ook nog hun duurzame

lokale verankering aan, het feit dat ze schoolgaande kinderen hebben, tewerkstelling in België, lange asielprocedure, gevaar voor terugkeer.

Eerst en vooral blijkt nu dat de betrokkene altijd haar paspoort bij zich had tijdens haar verblijf in België. Het paspoort is immers geldig van 2000, het moment dat zij in België aankwam. Tevens heeft de betrokkene een valse geboorteplaats opgegeven bij zijn aankomst in België en tijdens de verschillende procedures in België. Haar echte identiteit is B. F., geboren te A. S. op [...], van Albanese nationaliteit.

Het gezin legt nu ook andere verklaringen af met betrekking tot haar vlucht uit zijn land van oorsprong. Het gezin blijkt nu uit vrees voor bloedwraak het land te hebben verlaten. Zij hebben jarenlang beweert het land te zijn ontvlucht op basis van de problemen met de woonplaats (montenegro). Zij heeft dus een frauduleuze asielaanvraag en regularisatieaanvraag (van 2003 en 2004) ingediend. Het feit dat zij een asielaanvraag heeft verzonden heeft zeker een invloed gehad op de asielprocedure. De betrokkene heeft immers haar land niet ontvlucht wegens problemen met militairen in Servië, maar door een familieproblemen. Asielaanvragen met betrekking tot militaire problemen worden namelijk omzichtiger behandeld. De integratie van de betrokkene en het feit dat de betrokkene schoolgaande kinderen heeft is reeël, maar is te danken aan het feit dat zij jarenlang een valse identiteit heeft aangehouden en een valse verklaringen heeft afgelegd. De tewerkstelling is hiervan ook het gevolg. Gezien de betrokkene geen probleem heeft met de Servische militairen, is een terugkeer naar zijn land van herkomst ook geen probleem.

Het is dus duidelijk dat het gezin zich heeft bediend van valse en misleidende verklaringen en dat dit van doorslaggevend belang was voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op, daar uit de recente informatie verkregen van verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoekers sinds 24 juni 2011 een onbeperkt verblijfsrecht hebben verkregen.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moeten verzoekers het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Het gegeven dat verzoekers beschikken over een onbeperkt verblijfsrecht en dat zij aldus het vereiste belang ontberen, is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Verzoekers voeren ter zitting zelf aan geen belang meer te hebben bij het huidige beroep. De Raad volgt verzoekers in dit standpunt.

Het beroep is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES